

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΜΑΣ

ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΕΤΩΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΩΝΟΣ

('Από το κάθεδρό

περίφημο ειδήλιο του συνοδεύσαντες τον 'Θωνα κατά την του στην 'Ελλάδα Βασιλεύου αξιωματούχου Χριστοφώρου Νέζερ)

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Τό άβρο και γεμάτο στήθος της νέας γυναίκα τώ σκέπαζε ένα μεταξωτό πουκάμισο. Τα μακρύτερα και φαρδιά μαλλιά της απέκάλυπταν, καθώς χειρονομούσε, τα πάλλευκα και τριανταφυλλένια μπράτσα της.

Η νέα αυτή φιλονεικούσε την ώρα εκείνη με μία άσημητοτάτη γρηά 'Ελληνίδα κι ή φωνές τους ήσαν διαπεραστικές κι έπαρναν τόσο άπειληχτα.

Έξαρνα όμως τα βλέμματα της νέας έπεσαν επάνω μου. Τότε τραβήχτηκε πίσω τραυμαμένη κι έπειτα, τρέχοντας πρός τό

παράθυρο, τό έκλεισε.

Έγώ δέν μπόρεσα νά βρω τήν έξήγησι του τρόμου που ένοιωσε στον άντικρυσμά μου, με με διεφώτισε σχετικώς ό ίδιο κτήτης του «Γυάλινου Καρνεϊνού»: Η ώραία αυτή γειτόνισσά μου ήταν 'Θωμανή, ή οποία πρό δλίγου καιρού είχε βαπτιστή χριστιανή. Ήταν δηλαδή νεοφώτιστη, όπως λέγουν οι 'Ελληνες. Τήν είχε άρπάξει άπ' τό χαρέμι του 'Αλή πασά των 'Ιωαννίνων ό νύν σύζυγός της, ένας νεαρός 'Ελληνας, ό οποίος άπό ήλικίας δεκαεπταεσσάρων έτών υπηρετούσε κοντά στον 'Αλή.

Τό βάπτισμα είχε γίνει στην 'Αμφισσα και πρό τριών μηνών ό γάμος τους. 'Αλλά ή μουσουλμανική άπογορευσις στις γυναίκες νά δειγνύουν τό πρόσωπό τους στους άνδρες, και μάλιστα σέ φράγχοις γκιεσούρ έσχε ακόμα τόσο πολύ στη νεοφώτιστη, ώστε, καθώς είχε τό πρόσωπό της άκάλυπτο και είδε μπροστά της ένα γκιεσούρ, κυριεύτηκε άπό τρόμο κι' έκλεισε τό παράθυρό της γιά ν' άποφύγη τό βλέμμα του.

Ό γείτονάς μου κύριος Δημητράκης (έτσι έλεγαν τό σύζυγο της ώραίας αυτής μουσουλμανίδος), τραβούσε κυριολεκτικώς πρό διάβολό του άπ' τή μητέρα της, ή οποία κάθε άλλο, παρά ένθουσιώστηκε με τό γάμο του. Ή πεθερά μισούσε τήν θωμανίδα νύφη της, μολοντί ό 'Αγιος 'Αμφισσης τήν είχε κάνει χριστιανή, βαφτίζοντάς τήν.

Ή κυρά Σοφούλα, ή πεθερά, είχε πολύ άσχημη γλώσσα. Μά ή νύφη της—που τήν έλεγαν Φαταντίτσα πρό τό βάπτισματός και 'Ασπασία ύστερ' άπ' αυτό—δέν πήγαινε καθόλου πίσω κι' δάσκις ή δυό γυναίκες φιλονεικούσαν άντήλλασαν τά πιο φερμακερά λόγια που έχει ή 'Ελληνική και ή Τουρκική γλώσσα.

Ό κύριος Δημητράκης, θέλοντας νά μου δείξη ότι ή γυναίκα του είχε γίνει τελείως χριστιανή, με προσκάλεσε στό σπίτι του. Καί πράγματι, ή κυρία 'Ασπασία με ύποδέχτηκε φιλικά, μου έδωσε τό χέρι της, με δειλία κι' άβεγιάτητα όμως, με προσφώνησε μ' ένα γλυκύτατο «Καλώς άρτασε» και με προσκάλεσε νά καθήσω κοντά της σ' ένα χαμηλό ντιβάνι. Έκεν ή κάθισμα σταυροπόδι. Θέλησε νά τή μιμηθώ κι' έγώ, μά δέν τά κατάφερα. Στην προσπαθειά μου μάλιστα αυτή, στραμπούληξα ελαφρά τό πόδι μου, πράγμα που προσκάλεσε τά γέλια τής κυρίας 'Ασπασίας.

Τέλος μου έφεραν ένα καλάθι, τό άναποδογύρισαν και κάθισα με προσοχή επάνω σ' αυτό. Ό κύριος Δημητράκης άρχισε νά μου έκθειάζη τότε τήν τόλμη και τήν πονηρία τής συζύγου του και νά μου διηγήται πώς άργάωσαν τή φυγή τους άπό τό σαράι του 'Αλή πασά και πώς άποκοίμησαν τίς ύποψεις του. Μου είπε μάλιστα ότι ό 'Αλής τόν άγαπούσε σάν παιδί του κι' ότι σκόπευε νά τόν παντρήση με τήν ίδια τή Φαταντίτσα. 'Αλλά ό κύριος Δημητράκης προτιμούσε νά ζήσει στην έλεύθερη 'Ελλάδα. Όταν δροπέτευσαν, ή Φαταντίτσα είχε πάρει άπ' τό χαρέμι άλλα τά διαμαντίνα της, τά όποια έκρυψε μέσα στό φερεζέ της. Με τή βοήθεια κάποιου Κερκυροεστράου έφτασαν αίσως στην άπέναντι τής Κερκύρας παραλία τής 'Ηπείρου,

άπ' όπου τούς έπήρε μία βάρκα και τούς μετέφερε στην Κέρκυρα. 'Αλλά δυστυχώς, όταν έφτασαν εκεί, είχε εξαφανιστή τό μικρό δέμα με τά διαμαντίνα και μαζί μ' αυτό κι' ό Κερκυροεστράος, ό όποιος ασφάλως τά είχε κλέψει.

Τήν άπώλεια αυτή των διαμαντιών ή ητήτέρα του κυρίου Δημητράκη δέν μπορούσε ακόμα νά συγχωρήσει στη νύφη της και γι' αυτό κάθε τόσο άρχιζαν τίς φιλονεικίες.

ΙΔ'

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟ. — ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΗΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ. — Η ΚΥΡΙΑ ΕΙΡΗΝΟΥΛΑ

Τώρα έπρόκειτο νά ξαναγουρίσουμε στη μικρή πρωτεύουσα τής 'Ελλάδος, τό Ναύπλιο, όπου θά συνουσεύαμε μία άποστολή χρημάτων άπό τάς Θήβας, τήν 'Αμφισσα και τή Λεσδάβεια. Κατά τά μέσα λοιπόν του μηνός Νοεμβρίου, μία σκοτεινή και βροχερή ήμέρα, γεμάτη πυκνά σύννεφα που σκέπαζαν τίς φαλακρές κορυφές του Κιθαιρώνας, πήραμε με δυσκολία μία στενή άτραπό, γεμάτη βράχους και χαλίκια.

Όσο άνεβαιώναμε, τόσο περισσότερο πύκναναν τά σύννεφα και με δυσκολία μπορούσαμε και διακρίναμε σέ άπόστασι δύο-τρύχων μέτρων μπροστά μας. Τά σύννεφα αυτά είχαν κάνει τά ρούχα μας νά μουσκεύουν κι' ή ύγρασία μας έφερε ρυτί, γιατί είχαμε άνάγκες με τήν έπίπονη αυτή άνάβασι. 'Αλλά ποιά ύπέροχο θέαμα μας περιέμενε, όταν φτάσαμε στο «φρούρι» του βουνού! Τά σύννεφα φάνηκαν σάν νά κόπηκαν, διαγόμενα άπό τήν παγωμένη αύρα που φυσούσε εκεί ψηλά. 'Από πάνω μας και μπροστά μας φαίνονταν ό βαθυβάλαος σφραγιστός, πέρα, ή Μεγαρίς, ό Σαρωνικός και τά νησιά του και δεξιά ό 'Ισθμός με τήν βραχώδη και ύψηλή 'Ακροκόρινθο πρό πίσω.

Σέ λίγο, άρχισαμε νά κατεβαίνουμε, τό βουνό, χωρίς ν' άργησορούμε, γιατί ό δρόμος τώρα δέν ήταν και τόσο έπίπονος και δέν άργήσαμε νά φτάσουμε στό Βίλλια, όπου και ξεκουραστήκαμε λίγο.

Φεύγοντας άπ' τά Βίλλια, διασχίσαμε ένα ώραίο κι' εύχάριστο δάσος με θελανιδιές, φτελιές και έλατα και τέλος τό έρώδι του Σαβόθωτου περάσαμε τόν 'Ισθμό και φτάσαμε στην Κόρινθο, τήν ώρα άκριβώς που σημαιναν ή καμπάνες των έκκλησιών έσπερινό.

Τά νεόχτιστα σπίτια τής Κορινθού είχαν ώραίο έξωτερικό, πράγμα που μάς έκανε νά έλιπώσουμε ότι θά βρούμε σ' αυτά εύχάριστη άνάπαυσι. 'Εγώ κατέλυσα στό σπιτι ένός νεαρού άνδρουνοπου, που με δέχτηκε φιλικώτατα. Μ' έγκατέστησαν στην κάλα τους, που ήταν στρωμένη με τάπητες κι' είχε γύρω στους τοίχους ντιβάνια, έπίσης με τάπητες στρωμένα. Στη σάλα αυτή άλλο έπιπλο δέν ύπήρχε. Μονάχα στον τόχο ύπήρχε μία μικρή γυάλινη θήκη που περιείχε δυό στεφάνους, πλεγμένους άπό πολύχρωμα τεχνητά λουλούδια. Ήσαν τά γαμήλια στεφάνια του άνδρουνοπου, τά όποια φυλάγε στην 'Ελλάδα ως ότου ό ένας άπό τούς συζύγους πεθάνει και τά παραλάβει μαζί του στον τάφο. Τήν άλλη μέρα τό πρωί ήρθαν και με χαϊρέτησαν τό άνδρουνοπου μαζί με τήν πεθερά τής νύφης. 'Αρχισαν τότε νά μου άπειθύνουν τίς συνθησήμενες φιλοφρονήσεις, νά με ρωτούν γιά τή ύγεια μου και γιά τήν ύγεια όλων των άγνωστων τους συγγενών μου, και νά με διαβεβαιώνουν γιά τήν άγάπη τους και τή φιλία τους. 'Επειτα άρχισαν νά μου κάνουν λεπτομερή άνάκρισι γιά τήν οικογένειά μου, άνάκρισι άπό τήν όποία κανένας ξένος δέν έφευγεί στην 'Ελλάδα. Τέλος με ρώτησε ή πεθερά αν έπρόκειτο νά ίδω τό βασιλέα στό Ναύπλιο.

('Ακολουθεί)

Ή 'Αμερικανική Ιεραπόστολος Μάχ Φέρον, ή οποία έπισκέφθηκε τελευταίως τό 'Αθήνας, φωτογραφισμένη πλάι - πλάι με τόν λόνταια Τζιμ, τό τό Ζωολογικό Κήπου του Λος Άντζελες, γιά νά δείξη ότι και τά θηρία ήμερουν κοντά της...